

Εί
ναι «αμύμονες» – ευγε-
νείς δηλαδή – και «πο-
λυφάρμακοι», καθώς
χρησιμοποιούν πολλά
είδη βοτάνων και για-
τρεύουν τις πληγές
από τους ιούς. Μόνο που οι ιοί δεν είναι
σαν εκείνον που μας έχει υποχρεώσει σε
εγκλεισμό. Είναι τα βέλη και οι γιατροί που
περιγράφει θεραπεύουν τους πληγωμένους
στο πεδίο της μάχης. Στο δικό του πάνθεον
άλλωστε δεν είχε θέση ο Ασκληπιός, όπως
στα χρόνια του Περικλή, καθώς δεν ήταν
παρά ένας ήρωας ανάμεσα στους δεκάδες
που υμνούσε με τους στίχους του. Πατέρας
δε του Ασκληπιού ήταν ο Απόλλωνας και
μητέρα του η Κορωνίς, το όνομα της οποίας
προκαλεί αυθόρμητα ένα μικρό μειδίαμα.

Πίσω από τις περιγραφές γιατρών και ιών
δεν βρίσκεται άλλος από τον κορυφαίο των
ποιητών, ο Ομηρος, στον οποίο επιστρέφει
ένας από τους σημαντικότερους αρχαιολό-
γους και εκ των σπουδαιότερων μελετητών
του κυπριακού παρελθόντος, ο Βάσος Κα-
ραγιώργης. Με την ευκαιρία της απομό-
νωσης που επέβαλε η πανδημία έγραψε
ένα καινούριο βιβλίο μέσα από το οποίο
προσκαλεί τον αναγνώστη να «ψηλαφίσει»
τον μακρινό κόσμο του Ομήρου, επιλέγον-
τας σκηνές και θέματα από τα ομηρικά
έπη που συνδέονται με την επικαιρότητα,
ενώ συνάμα τα μεταφέρει από τον λόγο
στην τρίτη διάσταση κα-
θώς τα συνταιριάζει
με αρχαιολογι-
κά ευρήματα
που μοιάζουν
να έχουν ξε-
πηδήσει από τους
στίχους της Ιλιάδας και
της Οδύσσειας.

«Αντί να ακούω ή να
διαβάζω τις ανατριχια-

Από τον διάκοσμο
απτικού ερυθρόμορφου
σκύφου του ζωγράφου του
Βρύγου: ο Πρίαμος και η
συνοδεία του φέρνουν λύτρα
στον Αχιλλέα για να τους
παραδώσει το νεκρό σώμα του
Εκτορα. Γύρω στο 485-480 π.Χ.
Kunsthistorisches Museum,
Βιέννη

ΤΗΣ ΜΑΙΡΗΣ
ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

στικές περιγραφές και τα εξωφρενικά
νούμερα των κρουσμάτων της πανδημίας
προτίμωσα να απολαύσω τις ανθρώπινες
και καθόλου τρομακτικές αναφορές των
ομηρικών ειδώλων καμώντων για τη ζωή
και τον θάνατο» σημειώνει ο 91χρονος συγ-
γραφέας, ο οποίος την ώρα που αναζητούσε
για απόδραση από την απομόνωση του
εγκλεισμού «ήθε ο θεός Ομηρος να μου
προσφέρει μια διαφυγή», σημειώνει στον
πρόλογο της έκδοσης «Με τον Ομηρο στις
μέρες του κορωνοϊού» (εκδ. Καπόν) που
συνέγραψε μέσα σε δύο μήνες (Μάρτιος
- Απρίλιος 2020).

ΠΡΟΙΚΑ ΚΑΙ ΕΔΕΣΜΑΤΑ. Πρόκειται για μια
συγγραφική περιπέτεια που του επέτρεψε
να συνομιλήσει με τον Νέστορα, τον Αλκί-
νοο και τον Αχιλλέα, μέσα από την οποία
δίνει την ευκαιρία στον αναγνώστη να
παρακολουθήσει στοχευμένα ορισμένες

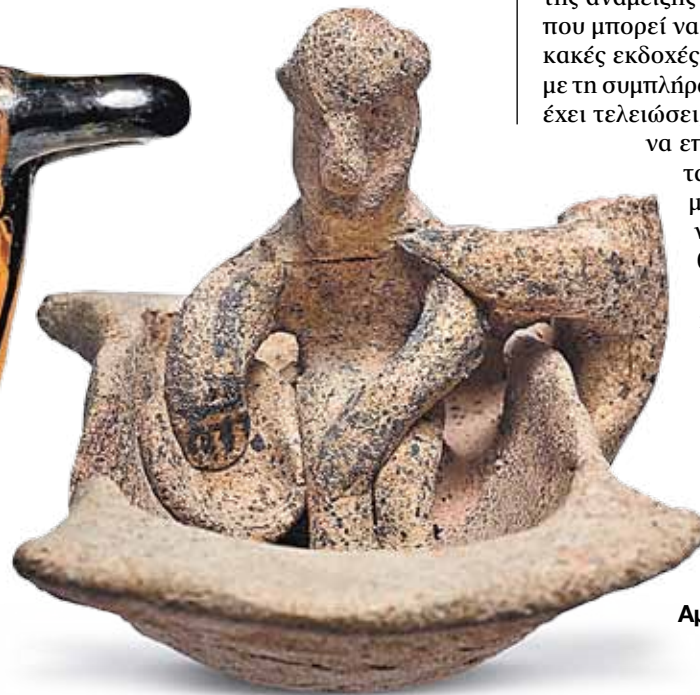
μόνο θεματικές που μπορεί να έχουν φιλο-
σοφική διάσταση – όπως η αντιμετώπιση
του θανάτου ή η προσέγγιση του έρωτα
– αλλά και πιο πεζά θέματα (αλλά διαχρο-
νικά) όπως η δημιουργία ενός κοκτέιλ ή
της κρεβατομουρμούρας. Ο αναγνώστης
συνειδητοποιεί επίσης πόσο κοντά στον
Διονύσιο Σολωμό («γλυκιά η ζωή κι ο θάνα-
τος μαυρίλα») βρίσκονται
τα λόγια του Αχιλλέα που
θα προτιμούσε «να ζει κι
ας ξενοδούλευε παρά να
είναι άρχοντας στον κάτω
κόσμο» στη ραψωδία λ
της Οδύσσειας. Ξαφνιά-
ζεται όταν μαθαίνει πως
στα χρόνια του Ομήρου
δεν έδινε προίκα η νύ-
φη στον γαμπρό, αλλά ο
γαμπρός προσέφερε τα
«έεδνα» για να πάρει τη
νύφη. Απολαμβάνει μια
σκηνή «κρεβατομουρ-
μούρας» όπως την περι-
γράφει, ανάμεσα στον Δία και την Ηρα
όταν εκείνη του παραπονιέται ότι δεν της
αποκαλύπτει τι σκέφτεται και ότι ετοιμά-
ζεται να κάνει το χατίρι της Θέτιδος και να
τιμωρήσει τους Αχαιούς για να ικανοποι-
ήσει τη μήνη του Αχιλλέα. Γνωρίζει τους
«ξένους» του Ολύμπου, τους θεούς δηλαδή

που δεν είχαν ελληνική καταγωγή, αλλά
είχαν έρθει από μακριά όπως ο Διόνυσος
και η Αφροδίτη. Ειδικά στην τελευταία –
συμπατριωτισμό του γαρ από την Κύπρο
– ο Βάσος Καραγιώργης αναγνωρίζει πέρα
από τις ερωτικές χάρες και την ομορφιά,
φιλοπόλεμα χαρακτηριστικά που συνδέει
με τις ξενικές καταβολές της.

Ο αναγνώστης μα-
θαίνει ακόμη πως η λι-
χουδιά που τάζαν τον
μικρό Αστυάνακτα, γιο
του Εκτορα, και στις με-
ταφράσεις αναφέρεται
ως πάχος από το αρνί,
δεν ήταν άλλη από τη
μαριναρισμένη τηγανητή
σουρά του ζώου. Και πως ο
κυκεώνας που έχει προ-
καλέσει στη ζωή μας η
επέλαση της πανδημίας
δεν είναι παρά μια ομηρι-
κή λέξη για ένα περίεργο
κοκτέιλ, όπως αναφέρει

ο συγγραφέας, που έπιναν τόσο οι ήρωες
στη σκηνή του Νέστορα για να ξεδιψάσουν,
όσο και ο λαβωμένος Μαχάων για να αντι-
μετωπίσει τον πόνο των πληγών του και θα
μπορούσε να είναι ένα μείγμα από κρασί,
τριμμένο τυρί και αλεύρι. Από εκείνο το «μα-
γικό» ποτό έχει απομείνει σήμερα η έννοια
της ανάμειξης και πιθανόν της σύγχυσης
που μπορεί να προκαλούσε σε ορισμένες
κακές εκδοχές του. «Η δυστυχία είναι ότι
με τη συμπλήρωση των κειμένων το ταξίδι
έχει τελειώσει, κι ο κορωνοϊός συνεχίζει
να επιτίθεται στην ανθρωπότη-
τα. Ωστόσο παραμένω βαθιά
μέσα μου αισιόδοξος ελπίζο-
ντας ότι η επιστήμη σύντομα
θα βοηθήσει ώστε η επιδη-
μία να παρέλθει οριστικά»
καταλήγει ο συγγραφέας.

Πήλινη παράσταση δύο
ανθρώπινων μορφών:
η ανδρική κάθεται σε
μπαγιέρα, η γυναικεία,
εκτός μπαγιέρας,
λούζει τον άνδρα. Από
τάφο της νεκρόπολης της
Αμαθούνας. Κυπρο-Αρχαϊκή
II περίοδος. Επαρχιακό
Μουσείο Λεμεσού

ΕΚΔΟΣΗ

Ο ΚΥΚΕΩΝΑΣ ΚΑΙ

ΟΙ «ΙΟΙ» ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ο ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ ΒΑΣΟΣ ΚΑΡΑΓΩΡΓΗΣ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ
ΟΜΗΡΙΚΩΝ ΕΠΩΝ ΠΟΥ ΑΓΓΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΣΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ